

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันน้อยกว่าร้อยละ 15 เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความร่วมมือ ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความถนัดทางการเรียนศิลปะต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ)

สมมติฐานของการวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (C.V.) น้อยกว่าร้อยละ 15 ความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน พฤติกรรมความร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะ

ปฏิบัติของ Davies's หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความถนัดทางการเรียนศิลปะต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) เมื่อได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's มีความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สหวิทยาเขต คำชะอี-หนองสูง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 8 โรงเรียน คือ โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร โรงเรียนเหล่าประชาอุทิศ โรงเรียนคำบกวิทยาคาร โรงเรียนชัยปัญญาวิทยานุสรณ์ โรงเรียนหนองสูงสามัคคีวิทยา โรงเรียนพลังราษฎร์พิทยาสรรพ์ โรงเรียนหนองแวงวิทยาคม และโรงเรียนคำชะอีพิทยาคม จำนวนนักเรียนทั้งหมด 500 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนคำชะอีพิทยาคม จังหวัดมุกดาหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จำนวน 30 คน ซึ่งกลุ่มบริหารงานวิชาการของโรงเรียนได้จัดห้องเรียนแบบลดความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากจำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าจะเป็กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบบวัดพฤติกรรมความร่วมมือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบความความถนัดทางการเรียนทางศิลปะ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples, t-test for Independent Samples)

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณทางเดียว (One-way MANOVA)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.54 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันรวมเฉลี่ย 13.15 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้
2. ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย
3. พฤติกรรมความร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความถนัดทางศิลปะต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) เมื่อได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's มีความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนศิลปะมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำ และกลุ่มปานกลางสูงกว่ากลุ่มต่ำ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าดัชนีประสิทธิผลร้อยละ 53.62 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (C.V.) ร้อยละ 13.15 น้อยกว่าร้อยละ 15 ซึ่งเป็นระดับที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนให้ได้เรียนรู้ร่วมกัน ทั้งยังให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติการทำงานด้วยตนเอง ประกอบกับการฝึกทักษะปฏิบัติ โดยฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆ ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้นซึ่งได้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิตราภา ทองเหลือง (2550, หน้า ก) ได้วิจัยเรื่องการสร้างชุดกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการความคิดความสามารถของสมองที่มีทิศทางหลากหลายนำไปสู่การคิดค้นหรือรูปแบบแนวคิดแปลกใหม่ การเลือกใช้ การนำเสนอที่ยืดหยุ่นไม่ตายตัว ซึ่งผู้เรียนจะเกิดความคิดสร้างสรรค์เมื่อผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการตอบสนองทางความคิด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องจัดประสบการณ์ในหลายๆ ด้านให้แก่ผู้เรียนเพื่อเกิดการสั่งสมและนำไปประยุกต์ใช้ ตลอดจนเทคนิคในการจัดกิจกรรมทางศิลปะ จะเห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความคิด เสริมความคิดริเริ่ม และเกิดการปรับสภาพทางความคิด จนนำไปสู่การคิดสร้างสรรค์ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแก้วใจ อินทรเพชร (2548, หน้า 111)

ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของนักเรียนระดับก่อน
 ประถมศึกษา โดยใช้แบบฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์ชุดกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์
 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์มีคะแนนเฉลี่ย
 ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะทั้ง 4 ด้านคือ ความคล่องในการคิด ความคิดยืดหยุ่น
 ความคิดริเริ่มและความคิดละเอียดลออ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .01 แก้วใจ อินทรเพชร (2548, หน้า 111) สมคิด กอมณี (2544, หน้า 50-54)
 ได้ศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ใช้แบบวัดความคิดสร้างสรรค์
 ฉบับภาษา ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์ กลุ่มตัวอย่าง
 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 272 คน โดยใช้วิธีการพัฒนาแบบประดมสมอง
 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดคล่องแคล่ว
 ด้านความคิดริเริ่ม และด้านความคิดยืดหยุ่น เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 และสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา กาบทอง (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติการ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสร้างงานจากโปรแกรมประมวลคำ
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านกระโดนค้อ (กระโดนค้อผดุงวิทยา)
 อำเภอศรีธรรมภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุด
 ปฏิบัติการที่พัฒนาขึ้นประสิทธิภาพที่ระดับ 84.08/82.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01(3) ทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียน โดยรวมคิดเป็นร้อยละ
 89.80 (4) ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี (5) ความพึงพอใจ
 ของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกปฏิบัติการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัย
 ของสมคิด กอมณี (2544, หน้า 50-54) ที่ได้ศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 (ฝ่ายมัธยม) โดยใช้แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับภาษา ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบทดสอบ
 ความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์ และสอดคล้องกับคำกล่าวของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2540,
 หน้า 25-28) ที่กล่าวว่า ธรรมชาติของวิชาศิลปะที่ประกอบเรื่องราว ประสบการณ์
 ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ อารมณ์ ความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน ประณีตซึ่งสามารถ
 พัฒนาผู้เรียนให้ได้ตามเป้าหมายการสอน เข้าถึงศิลปะแล้วจะให้รับรู้ได้ง่าย เพราะโลกทัศน์

ของศิลปะเป็นการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ และจินตนาการที่ลึกซึ้งซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 272 คน โดยใช้วิธีการพัฒนาแบบประดมสมอง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดริเริ่ม และด้านความคิดยืดหยุ่น เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. พฤติกรรมความร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจาก รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการฝึกทักษะปฏิบัติของ Davies's จึงทำให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความร่วมมือเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันทางบวกทั้งภายในกลุ่มรวมไปถึงชั้นเรียนอีกด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิรินารถ เทียนสันเทียะ (2552, หน้า 84) ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยการแก้ปัญหาแบบ IDEAL พบว่า ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มของนักเรียนหลังการสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของมะลิ คงเพชร (2553, หน้า 86) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่มีต่อทักษะการอ่านการเขียนและพฤติกรรมความร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า พฤติกรรมความร่วมมือของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมอยู่ในระดับดีมากและสอดคล้องกับผลการวิจัยของศศิมา พรหมรักษ์ (2546, หน้า 73) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมความร่วมมือของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์ พบว่า ภายหลังจากได้รับการจัดประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์ เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมความร่วมมือสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องงานวิจัยของสุกันยา ศรีสุธรรม (2557, หน้า 170) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลของการใช้คู่มือการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเทคนิค KWLD เพื่อเสริมพฤติกรรมความร่วมมือ ความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า พฤติกรรมความร่วมมือ ความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.52, 0.51, และ 0.76 ตามลำดับ แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าด้านพฤติกรรมความร่วมมือร้อยละ 52 ความสามารถในการแก้ปัญหาร้อยละ 51 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 76 พฤติกรรมความร่วมมือ ความสามารถในการแก้ปัญหา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่วัดได้นั้นเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติเมื่อผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้แล้วยอมส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์ รวมไปถึงแสดงพฤติกรรมความร่วมมือในชั้นเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย จิตราภา ทองเหลือง (2550, หน้า ก) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างชุดกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์ ทางศิลปะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ

5. สมมติฐานข้อที่ 5 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความถนัดทางการเรียนศิลปะต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) เมื่อได้รับการสอนด้วยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน แม้ชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's จะถือเป็นสิ่งเร้าสำคัญ เพราะส่งผลโดยตรงกับการแสดงพฤติกรรมของ ถ่ายทอดความคิดนั้นออกมาเป็นงานเชิงสร้างสรรค์ได้ ก็ย่อมอยู่บนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่เป็นปัจจัยภายในของการเรียนรู้ ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรม บทบาทหน้าที่ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้น่าสนใจครอบคลุมเหมาะสมกับวัยและความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของซาร์ญญา ผลจันทร์

(2557, หน้า 198) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ และทักษะการเขียนภาพพระบายสี โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาพพระบายสีโปสเตอร์ ตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิค STAD บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิธีที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะแบบปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลมีเท่ากับ 0.62 , 0.94 และ 0.67 ความถนัดทางด้านศิลปะ เรียนด้วยชุดฝึกทักษะแบบปกติ ส่งผลให้ตัวแปรตาม ความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ และทักษะการเขียนภาพพระบายสี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำชะอีพิทยาคม แล้วทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมความร่วมมือ ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ควรนำผลการวิจัยไปปรับใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.2 สำหรับครูผู้สอนที่จะนำชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรวางแผนและเตรียมตัวให้พร้อมก่อนทำการสอน เช่น การศึกษาทำความเข้าใจนักเรียน การจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ให้หลากหลาย และมีความเหมาะสมกับนักเรียน มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ Davies's ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ครูควรจัดสภาพแวดล้อมในการจัด

กิจกรรมโดยตั้งใจให้เกิดการเรียนรู้ และสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงออก มีกระบวนการคิด ฟังคิด ฟีกทำด้วยตนเองและพยายามปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ

1.4 ครูควรจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม การเรียนการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งทำให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้ชุดกิจกรรมการการวาดภาพลายเส้น โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับนักเรียนชั้นอื่นๆ เพื่อจะได้ข้อสรุป ที่ครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้ชุดกิจกรรมการการวาดภาพลายเส้น โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับทักษะปฏิบัติของ Davies's ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในกลุ่มสาระอื่นๆ ว่าจะได้ผลประการ ใด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้ นักเรียนทั้งสามกลุ่ม คือกลุ่มที่มีความถนัดทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ให้มีผลการ เรียนใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ดีของการเรียนการสอน

2.4 ควรมีการวิจัยในตัวแปรตามอื่นๆ เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงระบบ ความคงทนในการเรียนรู้ พฤติกรรมความร่วมมือ หรือคุณธรรมจริยธรรมด้านอื่นๆ เป็นต้น

2.5 ควรศึกษาโดยใช้ตัวแปรอิสระชนิดจัดประเภทอื่นๆ นอกจากความถนัด ทางการเรียน เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สมาธิ ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นต้น เพื่อเป็นการ ขยายองค์ความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น